

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 18 czerwca 1986 r.

w sprawie zwalczania zjawisk patologii społecznej i umacniania zdrowia moralnego społeczeństwa.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza, że socjalistyczny ustrój Polski Ludowej stwarza korzystne warunki kształtowania i umacniania zdrowia moralnego społeczeństwa. Jest on płaszczyzną zespalenia wysiłków wszystkich sił społecznych w walce z wszelkiego rodzaju złem i patologicznymi wynaturzeniami, które utrudniają postęp, zakłócają stosunki międzyludzkie oraz wywołują dezaprobatę ludzi pracy.

Sejm, wychodząc naprzeciw licznym postulatom społecznym, w tym również zgłoszonym w trakcie kampanii wyborczej do rad narodowych oraz do Sejmu, biorąc pod uwagę opinie komisji sejmowych, wojewódzkich zespołów pogelskich i Rady Społeczno-Gospodarczej, a także przedstawione przez rząd informacje, stwierdza konieczność podjęcia bardziej zdecydowanych działań w zakresie zapobiegania wszelkim przejawom patologii społecznej oraz walki z przestępczością.

Szczególne zaniepokojenie społeczeństwa wywołuje utrzymywanie się takich wynaturzeń, jak pijaństwo, pasożytnictwo społeczne, narkomania, przestępczość, a także nierzetelny stosunek do pracy, marnotrawstwo i niegospodarność. Rozluźnienie więzi rodzinnych oraz niedostateczny wpływ domu i szkoły na wychowanie dzieci sprzyjają demoralizacji części młodego pokolenia.

Postępująca i odczuwalna normalizacja życia w kraju stwarza korzystne warunki dla ograniczania zjawisk patologicznych i utrwalania pozytywnych norm moralnych w stosunkach między ludźmi. Służą temu ustawy uchwalone przez Sejm w głębokiej trosce o skuteczne przeciwdziałanie zagrożeniom życia społecznego, a w szczególności ustawy: o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy, o postępowaniu w sprawach nieletnich, o zwalczaniu spekulacji, o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, o zapobieganiu narkomanii oraz o szczególnej odpowiedzialności karnej.

Dokonana przez organy Sejmu ocena realizacji tych ustaw wskazuje, że stwarzają one właściwe warunki zapobiegania zjawiskom patologicznym i przestępczości. Niestety, nie wszystkie te ustawy są konsekwentnie stosowane przez organy i instytucje odpowiedzialne za ich przestrzeganie. Dotyczy to zwłaszcza ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy.

Sejm stwierdza, że dotychczasowe działania dotyczące kształtowania właściwego stosunku do pracy wpłynęły korzystnie na jej organizację, dyscyplinę i jakość. Nadal jednak występują zjawiska marnotrawstwa, niegospodarności oraz złego wykorzystania czasu pracy, powodujące wymierne straty gospodarcze i moralne. Szczególny sprzeciw społeczny budzi uchylanie się od pracy przez ludzi zdolnych do jej wykonywania oraz czerpanie zysków z nielegalnych i nieustalonych źródeł. Brak jest widocznej poprawy w ograniczaniu podstawowego zagrożenia społecznego, jakim jest pijaństwo i alkoholizm. Nadal narkomania zagraża zdrowiu młodzieży.

Słuszny sprzeciw opinii publicznej wywołują wciąż występujące zjawiska zagarniania i niszczenia mienia społecznego, łapownictwa, spekulacji, przestępstw podatkowych i przemytniczo-dewizowych.

W odczuciu społecznym do rangi patologii urasta też stopniowa degradacja środowiska naturalnego, powodująca wysokie koszty społeczne.

Działania zmierzające do zaktywizowania walki z patologią i przestępczością spotykają się z poparciem społecznym. Sejm ocenia pozytywnie podejmowane dotychczas przez rząd przedsięwzięcia w tym zakresie. Osiągnięte efekty są jednak niewystarczające. Wynika z tego konieczność podjęcia zdecydowanych i bardziej skutecznych działań zapewniających pełne i konsekwentne stosowanie przepisów prawa.

Sejm aprobuje kierunki działania zawarte w rządowym programie zapobiegania oraz zwalczania patologii społecznej i przestępczości w latach 1986—1990, a w szczególności zmierzające do:

— umacniania socjalistycznych stosunków pracy i zwiększenia

wplywu etyki zawodowej na jakość pracy, postawy i oblicze moralne załóg pracowniczych;

- kształtowania i umacniania socjalistycznych norm współżycia społecznego, kultury, etyki oraz dobrych obyczajów w rodzinie i szkole;
- wdrażania programu edukacji prawno-państwowej oraz doskonalenia kultury i świadomości prawnej społeczeństwa;
- rozszerzania wpływu nauki, szkolnictwa, kultury i sztuki na kształtowanie postaw i wzorców godnych naśladowania, zwłaszcza przez młode pokolenie;
- uzyskania znaczących rezultatów w ograniczaniu zjawisk patologii społecznej, w tym zwłaszcza w odniesieniu do nadużywania alkoholu, pasożytnictwa społecznego, narkomanii i społecznego nieprzystosowania młodzieży;
- zahamowania wzrostu przestępczości i innych naruszeń prawa, a następnie ograniczenia i utrwalenia tendencji spadkowych w tej dziedzinie.

Sejm zaleca uwzględnienie w projekcie narodowego planu społeczno-gospodarczego na lata 1986—1990 zadań zmierzających do realizacji tego programu. W trakcie realizacji programu oraz w pracach legislacyjnych rząd powinien wziąć pod uwagę wnioski i opinie zgłoszone przez obywateli w kampanii wyborczej do Sejmu oraz opinie komisji sejmowych i wojewódzkich zespołów poselskich. Sejm zaleca rządowi coroczne przedstawianie informacji o stanie realizacji programu.

Działalność samych organów ochrony prawa nie jest w stanie zapewnić szybszej poprawy sytuacji. Wzmocnionym wysiłkom władzy państwowej i organów ochrony prawa powinna towarzyszyć społeczna dezaprobata dla naruszeń prawa i zjawisk patologicznych oraz rozwój różnorodnych form aktywnego uczestnictwa obywateli w umacnianiu praworządności, porządku publicznego i dyscypliny społecznej. W tej dziedzinie Sejm oczekuje wzrostu aktywności organizacji społecznych, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych, środowisk twórczych, związków wyznaniowych, samorządu społecznego, wszystkich organów kontroli — zawodowej i społecznej, zakładów pracy, instytucji naukowych, prasy, radia i telewizji.

Odpowiedzialność za przestrzeganie uznanych norm moralnych, działania wychowawcze i przeciwdziałanie patologii społecznej prowadzącej do demoralizacji, deprawacji i przestępczości są obowiązkiem każdej organizacji społecznej i zawodowej, każdej instytucji państwowej, każdego środowiska społecznego. Bierne oczekiwanie na załatwienie problemów społecznych wyłącznie siłami organów państwa powinno być przezwyciężane na rzecz aktywnych obywatelskich postaw.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zwraca się do wszystkich obywateli, do wszystkich Polaków, którym droga jest przyszłość Ojczyzny, o aktywny udział w walce z wszelkimi przejawami zła w swoim własnym interesie, w interesie rodzin polskich, młodego pokolenia, w interesie całego narodu.

Marszałek Sejmu: w. J. Biedrzycki